

Video : »Energigennemstrømnings-tæthed« . Dansk udskrift.

Dette kortfattede overblik over LaRouches begreb om energigennemstrømnings-tæthed afslører over for seeren de anti-entropiske, selvudviklende karakteristika af dit omgivende univers, som reflekteres af livet og menneskelig økonomi.

Det menneskelige fremskridts historie har, ligesom udviklingen af Jordens biosfære, demonstreret en stabil forøgelse af det, Lyndon LaRouche har kaldt energigennemstrømningstæthed. Marginen af forskellen mellem niveauet af den krævede energigennemstrømningstæthed af systemet som helhed og den faktiske energigennemstrømningstæthed, der udtrykkes af givne, levende organismer og menneskelige samfund, er den bestemmende faktor i alle udslettelsesbegivenheder, både for levende organismer og menneskelige samfund.

Langt fra den usandsynlige løgn om termodynamikkens anden lov, så bevæger universet sig hen imod stadig højere niveauer af orden, der udtrykkes i de konstant stigende krav om energigennemstrømningstæthed med udviklingen af galaksen og større systemer som helhed.

Plante- og dyrearter, som det kendes fra PT- og KT-udslettelserne, har rutinemæssigt stået over for denne udfordring om at opgradere eller uddø. For 250 millioner år siden i Perm-Trias- eller PT-udslettelsen, blev 96 % af alle havarter udslettet, såvel som 70 % af alle landarter. Kridt-Tertiær- eller KT-udslettelsen for 60 millioner år siden markerede udslettelsen af de energiineffektive dinosaurer, der blev erstattet af pattedyr.

Begge disse systemer blev til sin tid erstattet af højere livsformer. Da systemkravene ændrede sig, uddøde de

forudgående arter. Denne næste platform for liv, der havde ventet i kulisserne, med hændelsestidspunkterne meget tidligere i processen, tager dernæst over som det herskende system omtrent lige så længe, som den imødekommer kravene fra den, igen, konstante udvikling af kravene til overlevelse. Der er ingen stilstand.

Udelukkende kun den menneskelige evolution er unik i denne proces, idet det menneskelige samfund i sig indeholder muligheden for viljemæssigt at udvikle sig selv – ulig dyrearter, der ikke viljemæssigt kan transformere sig selv til at leve op til det, som det næste skift opad kræver af dem – samt oligarkiske systemer, der bevidst har forpligtet sig til en politik med ingen teknologisk udvikling og intet fremskridt, som hos den grønne bevægelse og det britiske monarkis aktuelle fremstød for befolkningsreduktion. Et menneskeligt samfund vil transformere sig selv viljemæssigt til at ligge foran kurven ved at sætte fokus på økonomiske spydspidsmissioner, der vil øge dets energigennemstrømningstæthed.

Faktisk vil forbedringerne i det menneskelige system også øge udviklingsraten af biologiske systemer. Dette finder allerede sted i form af forbedringer af landbruget, og bakteriers og virussers respons på forbedringer inden for det medicinske område. Modifikation af vejret gennem overrisling og vandprojekter i stor skala ændrer direkte hele økologiske cyklusser.

Denne proces bliver ofte misforstået, som når man ikke ser skoven for bare træer. Hvis den blot anskues inde fra et givent system, der ikke udvikler sig hen imod at imødekomme forandringerne af basisforudsætningerne af systemet som helhed, synes en given, etableret udviklingsplatform blot at stige og falde. Den britiske løgn om civilisationens cykliske opstigning og nedgang udnytter blot en kulturel fiasko; den vedholdende vane med at se på processer fra neden og op, snarere end fra oven og ned.

Når man ser den fra oven, er denne proces snarere et udtryk for universets anti-entropiske udvikling. Hvis vi ser på det nylige tilfælde i Rusland, kan vi se, hvad der sker, hvis man ikke holder sig foran kurven.

Se også: 

»Hvorfor USA må gå med i BRIKS; IV: Et nyt system: Menneskets fremtid som en Vernadskij-art«